Глибокий плуг пройшов полями
Моєї тихої душі,
І впали в слід йому стеблями
Квітки, щоб вмерти у глуші.

Зійшла зоря. В яснім покрові,
В короні зір виходить ніч.
Сховався місяць у діброві.
Останні хмари плинуть пріч.

Скажи ж мені… Але не треба:
Сама ти плуг той навела…
І бачать ясні очі неба
Квіток загублені тела!..

1888 — 1895